

[Hassing-Jørgensen.]

mig meget, nemlig at Ansvaret for, at der paa dette Omraade sker det fornødne, bliver flyttet over paa et Ministerium, som jeg tror ikke vil være bundet af fuldt saa mange Hensyn som f. Eks. Trafikministeriet eller Socialministeriet. Det, det drejer sig om, er netop, at der kan blive taget et Initiativ, at nogen kan komme og sige: Nu skal det ske! Saa maa man naturligvis tage under Overvejelse, hvilke Vanskeligheder der er forbundet dermed, og de maa løses, men det, der giver Forslaget Værdi, er, at Justitsministeren kan sige: Det bør ske, og det skal ske!

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft bemærkede, at der vil være mange Hensyn at tage til de forskellige Myndigheder, der er impliceret i disse Anliggender, og nu nævnte det ærede Medlem selv yderligere, at der burde ske en Forhandling med Kommunerne i det enkelte Tilfælde, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Bomholt gjorde gældende. Jeg sympatiserer ogsaa med dette, jeg synes ogsaa meget godt denne Forhandling kan paabydes, ogsaa gennem Loven; men jeg vil dog forstaa Loven saaledes, at det er Justitsministerens Opgave at trænge igennem alt det, som kunde blive til Hindring for, at det sker, som bør ske, og som vi nu, som det ærede Medlem meget rigtigt har sagt, har talt om saa mange Aar, uden at der er sket tilstrækkeligt.

Jeg skal tillade mig at give den højtærede Justitsminister en Idé til paa et Omraade, hvor den højtærede Minister maaske ogsaa kunde gøre Gavn. Det er med Hensyn til Jernbaneoverkørslerne, som mange Steder i Landet frembyder en stor Fare for Færdselssikkerheden. Jeg er sikker paa, at det vilde hjælpe, hvis den højtærede Justitsminister fik Myndighed til at skønne ogsaa over dette Forhold.

Jeg ved noget om, hvor mange Vanskeligheder der er at rydde af Vejen, men jeg tror ikke, der fra Kommunernes Side vil være stor Grund til at beklage sig over Indgreb i deres Selvstyre, naar det dog som i dette Tilfælde drejer sig om Udgifter, som i alt væsentligt vil blive dem refunderet af Statskassen. Jeg kunde tværtimod tænke mig, at det vil være ganske behageligt for Kommunerne at faa den lille Opmuntring, som ligger i en Tilskyndelse fra Justitsministerens Side til at anlægge disse Cykle- og Gangstier.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Elbæk-Jessen: Det er et kort Lovforslag og for saa vidt let overskueligt, men Lovens Virkninger er ikke saa let overskuelige, navnlig fordi de kommunale Myndigheder ikke kan vide, hvornaar og i hvilket Omfang den højtærede Justitsminister i Forbindelse med de andre omtalte Ministre vil paalægge dem at anlægge Cykle- og Gangstier. Mit Parti maa gaa imod Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, hvor Justitsministeren altsaa kan paalægge de kommunale Myndigheder at lade saadanne Arbejder udføre. Det er muligt, at der adskillige Steder ogsaa ude paa Landet af Hensyn til Færdselssikkerheden er Brug for Cykle- og Gangstier, men det er langtfra alle Steder, og der er ingen Tvivl om, at de kommunale Myndigheder bedre ved, hvor der er Brug for dem. En bedre Sikring mod Færdselsuheld har min fulde Tilslutning, og alt, hvad Justitsministeren har gjort i den Retning, f. Eks. Indførelse af Hovedveje med Fortrinsret i Færdselen maa anerkendes som meget betydningsfuldt.

Der er arbejdsledige nok, det har Ministeren ganske Ret i. Men skal det Arbejde, her er Tale om, betyde noget virkeligt og sætte mange af de arbejdsløse i Gang, da melder det Spørgsmaal sig: Skal ogsaa andre arbejdsløse end de sædvanlige Arbejdere ved Jordarbejde o. lign. antages? Skal f. Eks. Haandværkere antages til dette Arbejde, og vil de gaa i Arbejde? Eller er der i det hele taget Tale om, at Ministeren kan paalægge, at de skal gaa i Arbejde? Endelig, hvad skal Arbejdslønnen være? Jeg beder Ministeren svare paa disse Spørgsmaal. Det vil nemlig ikke være uvæsentligt, om det virkeligt er Alvor, om der her er Tale om en Slags Arbejdstjeneste.

Spørgsmaalet om Arbejdslønnen for saadant Arbejde bliver mere og mere brændende. Navnlig hvis Arbejdet ikke er noget absolut nyttigt, men kun udføres for at afhjælpe Arbejdsløsheden, opstaar Spørgsmaalet: Er det Arbejde, der udføres paa den ene Side af Grøften, hvor Vejarbejdet foregaar, mere værd end det Arbejde, der gøres inde paa Marken, paa den anden Side af Grøften? Kort udtrykt: Er Arbejdet paa Vejen mere betydningsfuldt end Arbejdet paa Marken?

Det maa bemærkes, at i næsten alle Tilfælde fordrer Arbejdet paa Marken mere Indsigt, mere Erfaring end Vejarbejde. Landbrugsarbejderne skal f. Eks. have Indsigt i Brug af Maskiner. Men Vejarbejderne skal alligevel betales med betydeligt højere Løn. Kan det holde i det lange